

Όταν ο Σεισμούλης συνάντησε την Πασχαλίτσα

κείμενο - εικονογράφηση

Σαββαΐδου Μακρίνα

Ένα ήσυχο, ανοιξιάτικο μεσημέρι
η μικρή Πασχαλίτσα κοιμόταν στο δωμάτιό της, όταν ξαφνικά...

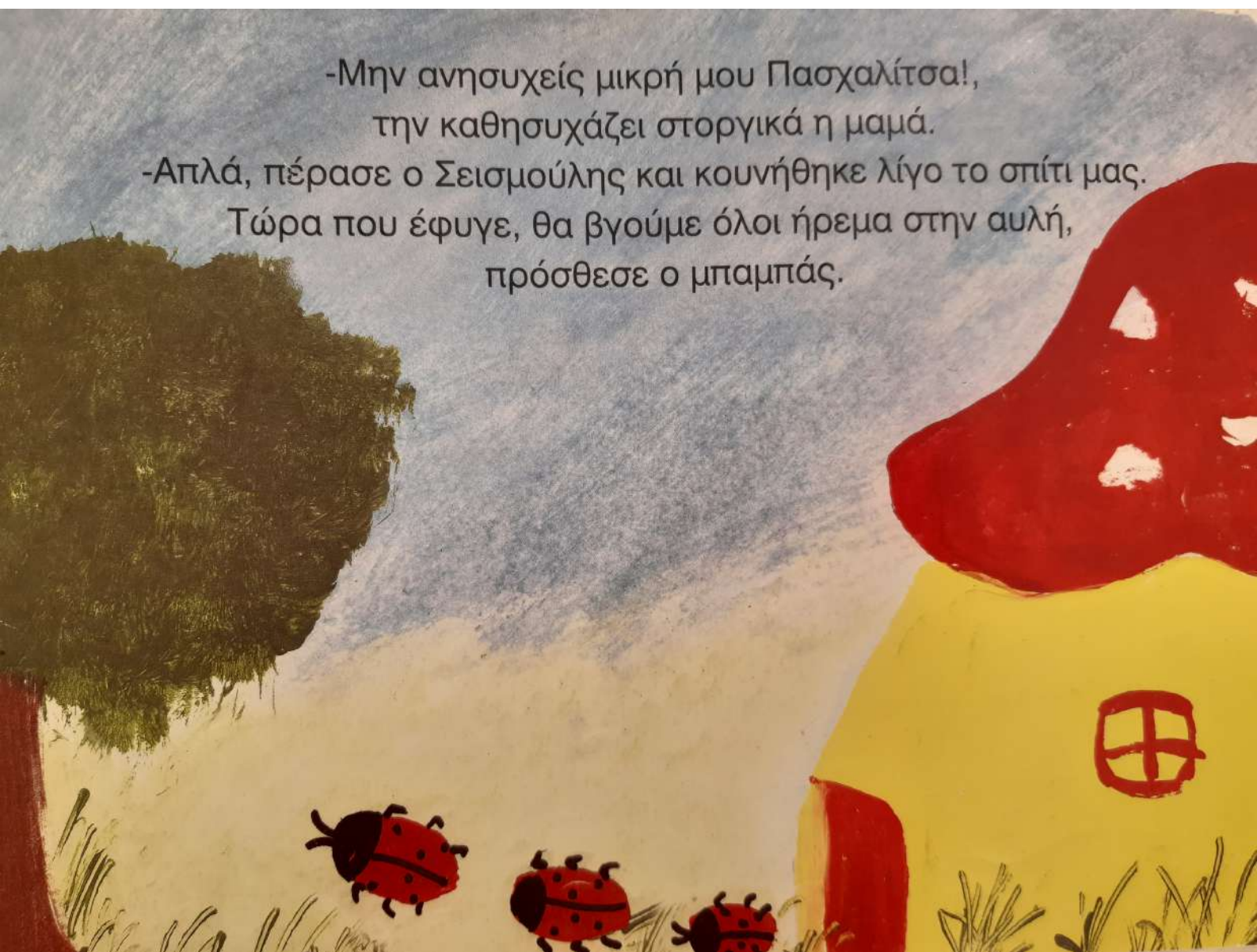
« Μπάααααμ!!! Μπούουουουμ!!!...», « Μπάααααμ!!! Μπούουουουμ!!!...»
ο τρομερός Σεισμούλης περνούσε με βαριά βήματα
έξω από το μανιταροσπιτάκι της.

Μαμάαα!!! Μπαμπάαα!!! Το σπιτάκι κουνιέται ... Βοήθειααα!!!
Μα τι συμβαίνει; Γιατί όλα πέφτουν κάτω;
Το αρκουδάκι μου, η κούκλα μου, το τραπέζι...
Γιατί κουνιέμαι κι εγώ;

-Μην ανησυχείς μικρή μου Πασχαλίτσα!,
την καθησυχάζει στοργικά η μαμά.
-Απλά, πέρασε ο Σεισμούλης και κουνήθηκε λίγο το σπίτι μας.
Τώρα που έφυγε, θα βγούμε όλοι ήρεμα στην αυλή,
πρόσθεσε ο μπαμπάς.

- Ο Σεισμούλης; Και ποιός είναι αυτός; Είναι άνθρωπος;
ρώτησε γεμάτη απορία η μικρή Πασχαλίτσα.
- Ο Σεισμούλης είναι ένας σκανταλιάρης, αόρατος γίγαντας,
που κοιμάται στα βάθη της Γης.

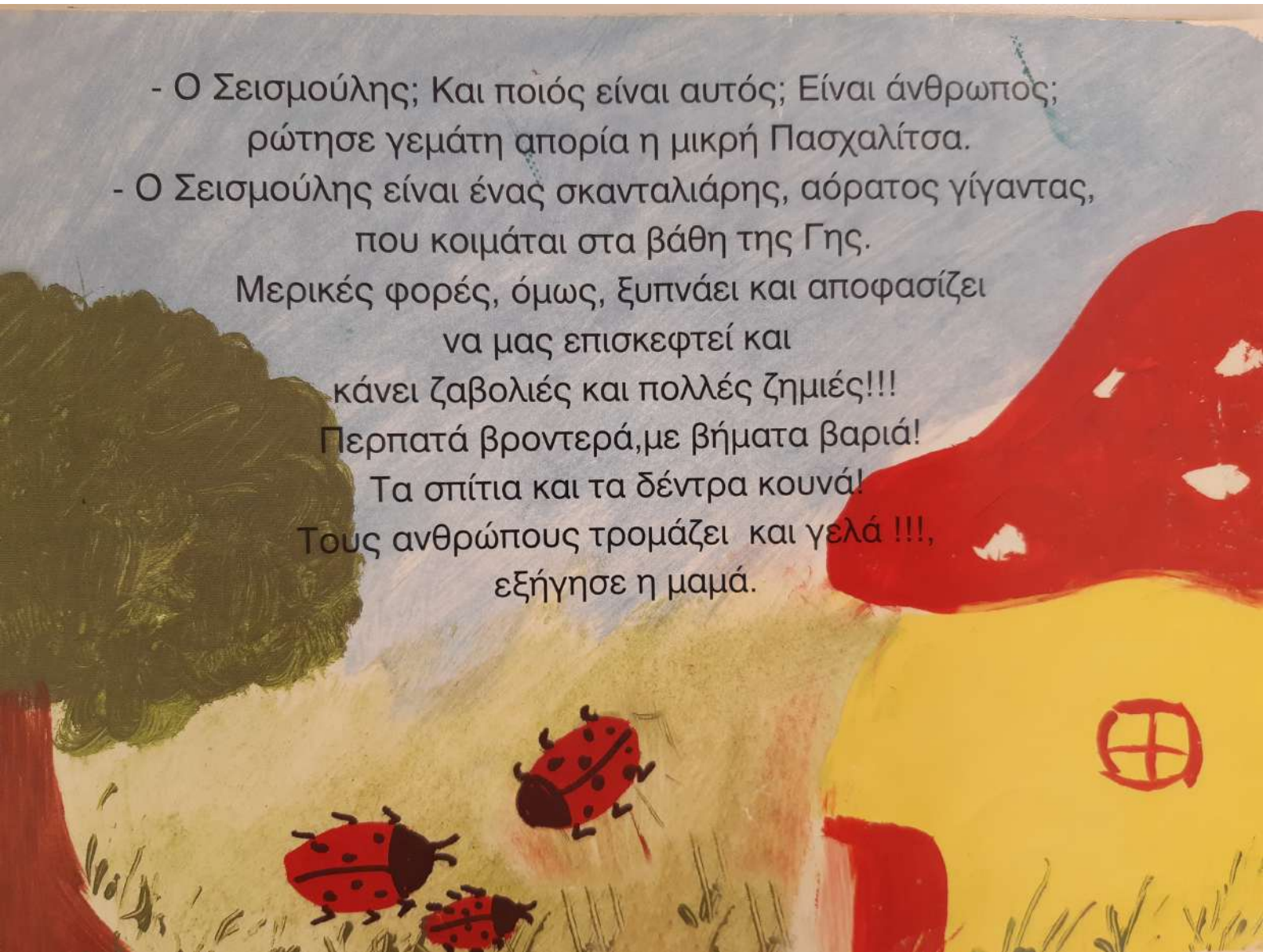
Μερικές φορές, όμως, ξυπνάει και αποφασίζει
να μας επισκεφτεί και

κάνει ζαβολιές και πολλές ζημιές!!!

Περπατά βροντερά, με βήματα βαριά!

Τα σπίτια και τα δέντρα κουνά!

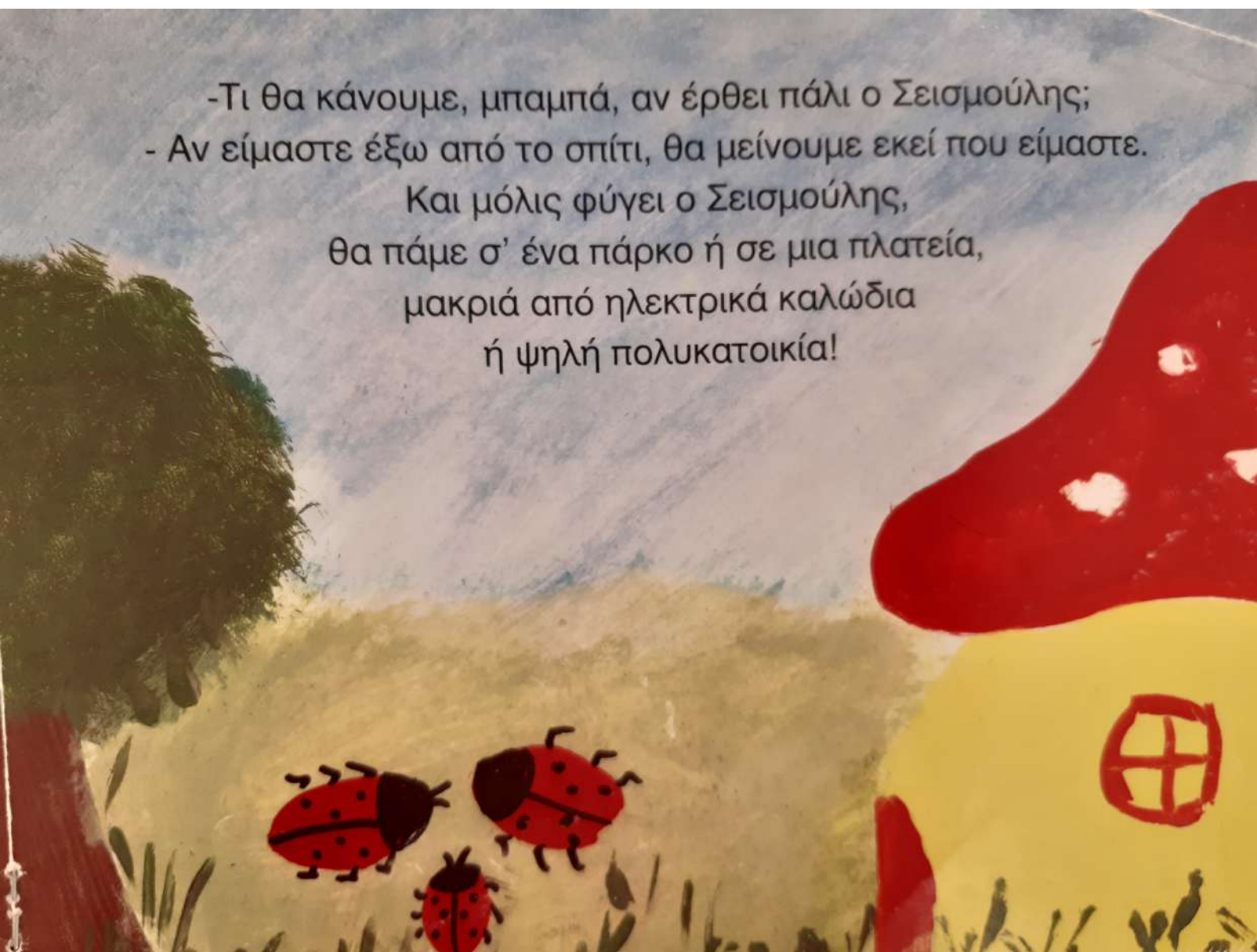
Τους ανθρώπους τρομάζει και γελά !!!,
εξήγησε η μαμά.

- Αχ, Σεισμούλη, ζαβολιάρη και ζημιάρη!
Όλα τα ρίχνεις κάτω και το σπίτι κάνεις άνω-κάτω!
Ας πάω μέσα να δω το σπίτι!, λέει ο μπαμπάς.
Πω, πω!!! Βάζα, καρέκλες, βιβλία, όλα έπεσαν κάτω!
Ευτυχώς, δεν άνοιξε ο τοίχος, δηλαδή δεν υπάρχουν ρωγμές.

-Τι θα κάνουμε, μπαμπά, αν έρθει πάλι ο Σεισμούλης;
- Αν είμαστε έξω από το σπίτι, θα μείνουμε εκεί που είμαστε.
Και μόλις φύγει ο Σεισμούλης,
θα πάμε σ' ένα πάρκο ή σε μια πλατεία,
μακριά από ηλεκτρικά καλώδια
ή ψηλή πολυκατοικία!

- Αν είμαστε μέσα στο σπίτι;
- Τότε, θα μπορούμε κάτω από το τραπέζι ...

- ... ή θα σταθούμε κάτω από την κάσα της πόρτας,
προστατεύοντας κυρίως το κεφάλι μας.

Όμως προσοχή! Μακριά από το παράθυρο,
γιατί μπορεί να σπάσει το τζάμι και να χτυπήσουμε!

- Κι αν είμαστε στο σχολείο;

- Τότε, ακούμε προσεκτικά τη δασκάλα μας:

«ΣΕΙΣΜΟΣ! Παιδιά, γρήγορα κάτω από τα θρανία!»

Κι έπειτα, θα βγείτε ένας ένας σε γραμμή, έξω στην αυλή!

- Αυτό είναι όλο;
- Μα και βέβαια. Αρκεί να ξέρουμε, τι πρέπει να κάνουμε την ώρα,
που μας επισκέπτεται ο Σεισμούλης.
- Γιούπι!!! Δεν θα φοβηθώ ξανά, όταν έρθει ο σκανταλιάρης Σεισμούλης!
Τώρα ξέρω τι πρέπει να κάνω!

Σεισμούλη σκανταλιάρη,
ζαβολιάρη και ζημιάρη,
δε με τρομάζεις πια,
κι ας έρθεις με βήματα βαριά!

Ξέρω τι πρέπει να κάνω
και νιώθω μεγάλη χαρά!
Τη γνώση τρέχω να δώσω
και στ' άλλα παιδιά

